

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Némethi Gábor egyéni ügyvéd (1123 Budapest, Táltos utca 15/b. VII. emelet 2.)
meghatalmazott jogi képviselő által képviselt

felperesnek

a _____ egyéni ügyvéd (_____)
meghatalmazott jogi képviselő által képviselt

OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. (1066 Budapest, Mozsár utca 8.) **alperes** ellen

végrehajtás megszüntetése iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

**A bíróság a _____ közjegyző 1 _____ /2021. számú végrehajtási
záradékával elrendelt _____
_____) előtt 0 _____
Végrehajtó Iroda (székhely:
/2021. számon folyó végrehajtást megszünteti.**

**A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek
forint perköltséget.**

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt fellebbezésnek van helye, melyet elektronikus úton lehet benyújtani ennél a bíróságnál a Fővárosi Törvényszékhez címezve.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet a peres felek számára kötelező, ezért a részükről benyújtott fellebbezés esetén a fellebbezést benyújtó félnek jogi képviselőt szükséges meghatalmaznia; ha jogi képviselővel nem rendelkezik, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. Lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

A fellebbezést a másodfokú bíróság hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással került előterjesztésre. Azonban ezen elutasításnak nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint, mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértésre vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, azonban a felek bármelyikének kérelmére tárgyalást tart. E kérelmet a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének a kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül terjesztheti elő. E határidő elmulasztása estén a határidő utolsó napjától számított 60 nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására vagy az akadály csak később szűnt meg.

INDOKOLÁS

- [1] A felperes és egyetemleges adóstársak, egyben zálogkötelezettek, valamint az OTP Bank Nyrt. és az OTP Jelzálogbank Zrt. hitelezők között 2008. szeptember 5. napján 1 /2008/1/O ügyszámon közjegyző által közokiratba foglaltan ingatlan jelzálogjoggal biztosított, devizában nyilvántartott lakáshitel kölcsönszerződés jött létre. A közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés V.4. pontjának záró rendelkezése tartalmazta, hogy a közjegyzői okirat alapján akkor van helye végrehajtásnak, ha a közjegyzői okiratba foglalt követelés bírósági végrehajtási útra tartozik, és ha a követelés teljesítési határideje letelt. A hitelszámlán nyilvántartott tartozás miatt a dr. közjegyző a hitelező és zálogjogosult pénzügyi intézmény azonnali hatályú felmondást tartalmazó nyilatkozatát 1 /2014. számon 2014. június 24. napján közjegyzői okiratba foglalta. A bank a fennálló tartozás és járulékaik megfizetésére a felmondást tartalmazó közokirat kézhezvételétől számított 8 napos határidőt biztosított. A kötelezettek a közjegyzői okiratot 2014. június 27. napján átvették. Az adósok a DH2 törvényben előírt elszámolási kötelezettség teljesítéséről az elszámolólevél átvételével 2015. május 5. napján szereztek tudomást. Az OTP Bank Nyrt. által képviselt OTP Jelzálogbank Zrt. a felmondással lejárttá tett követelését az alperesre engedményezte, a felperest és adóstársát a követelés átruházásáról a 2015. július 8. napján kelt levelében értesítette. közjegyző a 2021. április 15. napján kelt 1 /2021/2. számú végzésével állapította meg az alperes jogutódlását a közokiratba foglalt követelés tekintetében. Az alperes az engedményezést követően több alkalommal küldött írásbeli felszólítást a felperes részére a lejárt tartozás kiegyenlítése céljából, valamint kérte a zálogjogosulti bekapcsolódásának engedélyezését a végrehajtást kérő kezdeményezése nyomán a felperessel szemben indult és 2 /2017 ügyszámon folyamatban lévő végrehajtási eljárásba. A Gödöllői Járásbíróság a 2021. február 26. napján

Pesti Központi Kerületi Bíróság
24. P. 51.759/2021/12.

kelt bekapcsolódást engedélyező végzését a 2021. április 19. napján kelt végzésével hatályon kívül helyezte az alapvégrehajtás befejezésére, mint a zálogjogosulti végrehajtás objektív akadályára tekintettel. Az alperes kérelmére közjegyző 1 /2021. ügyszámon állította ki a végrehajtási záradékot mindkét adós vonatkozásában. A záradékolt okirat alapján a végrehajtás 2021. május 27. napján indult meg a Végrehajtó Iroda előtt 0 /2021. számon a felperessel szemben.

- [2] A felperes kérelmére lefolytatott előzetes (végrehajtási nemperes) eljárás keretében nem volt lehetőség a végrehajtás megszüntetésére, mert az alperes a végrehajtási jog elévülését, illetve a követelés csökkenését vagy megszűnését nem ismerte el.
- [3] A felperes a 2021. július 19-én újra benyújtott keresetlevelében végrehajtás megszüntetése iránt terjesztett elő kérelmet. Az érvényesíteni kívánt jogot a végrehajtható követelés elévülésére alapozta. A Pp. 170. § (2) bekezdés d) pontjában meghatározott jogi érvelésében kifejtette, hogy a teljesítésre nyitva álló határidő 2014. július 5. napján telt le, mert a közjegyzői okiratba foglalt felmondó nyilatkozat a kézbesítés napján, 2014. június 27-én hatályosult. Álláspontja szerint a végrehajthatóvá vált követelés elévülése a teljesítésre nyitva álló határidőt követő napon, azaz 2014. július 6-án vette kezdetét. Indokai szerint az elévülés az alperesi jogelőd elszámolásának kézbesítéséig, 2015. május 5. napjáig nyugodott, a nyugvás megszűnésekor azonban több mint egy év volt még hátra az elévülésből, ezért az elévülési időt a nyugvás időtartama nem változtatta meg. Az elévülési idő anyagi jogi szabályozásából kiindulva hangsúlyozta, hogy az alperes a követelés végrehajtásával elkésétt, mert 2019. július 6. napjáig, az öt éves elévülési idő leteltéig nem kezdeményezte a végrehajtási záradék kiállítását, a végrehajtási záradék kiállítására, mint az első végrehajtási cselekményre az elévülési időn túl, 2021. április 26-án került sor.
- [4] Hivatkozott a Kúria több eseti döntésében elfoglalt álláspontjára, mely szerint a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével nem csak esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válnak, ezért a követelés, ezzel együtt a végrehajtási jog elévülése a követelésre megállapított teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődik. Kiemelte, hogy a felmondás hatályával beáll az igényállapot, a közokirati jelleg miatt azonban nincs szükség más hatósági eljárás (peres eljárás) közbeiktatására, csak a végrehajtási záradék kiállításának igénylésére. Állította, hogy az általános elévülést megszakító jogi tényekhez képest a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése speciális szabály, amelynek értelmében az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [5] Az írásbeli ellenkérelemben előadottakra figyelemmel 2021. augusztus 30. napján előterjesztett válasziratában hozzáfűzte, hogy a közjegyzői okiraton alapuló követelés végrehajthatósága esetén elévülést megszakító eljárás nincs, a Vht. 13. § § (5) bekezdése szerint a végrehajtható határozaton a közjegyzői okiraton alapuló végrehajtható követelést kell érteni. Indokai szerint a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése attól kezdve irányadó, amint a záradék kiállítása lehetővé válik. Az alperes jogállításával szemben azzal érvelt, hogy a perbeli elévülési időt csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg, a régi Ptk. 327. § (1) bekezdésében meghatározott jogi tény, az írásbeli felszólítás, valamint az engedélyezés ténye sem tekinthető végrehajtási cselekménynek, ennél fogva nem alkalmas az elévülés megszakítására. Következetes álláspontja szerint a közjegyzői okiraton alapuló kötelezettségvállalás és a közjegyzői okiratba foglalt felmondás, továbbá a felmondás kézbesítéséről kiállított ténytanúsítvány teszi végrehajthatóvá a követelést. Hangsúlyozta,

hogy a Kúria hivatkozott döntéseinek alapjául szolgáló tényállások és a végrehajtható okiratok tartalmának eltérősége ellenére az elévülést megszakító jogcselekményeket érintően nem lehet különbséget tenni, mert a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján lehet a követelés végrehajtását közvetlenül kikényszeríteni. Az elévülés nyugvása körében kifejtett indokait azzal egészítette ki, hogy a DH törvények szerinti nyugvás 2015. május 25. napjáig tartott, ezt követően az elévülés végéig több mint egy év volt hátra, így a nyugvás az elévülés idejét nem befolyásolta.

[6] Vitatta, hogy az alperes zálogjogosulti bekapcsolódása egy más végrehajtási eljárásba megszakította volna az elévülést. Álláspontja szerint a zálogjog kielégítésének megnyílása kizárólag a zálogtárgyból való kielégítésre adott lehetőséget, a bekapcsolódás iránti kérelme azonban a perbeli követelés alapján indult végrehajtásban alkalmatlan az elévülés megszakítására. Utalt rá, hogy az alperes bekapcsolódás iránti kérelme egyébként is elveszítette visszamenőlegesen a követelés megtérülését célzó jogi hatását a bekapcsolódást engedélyező végzés hatályon kívül helyezésével. Álláspontja szerint az alperes nem célszerű végrehajtási cselekményt alkalmazott azzal, hogy a más által indított végrehajtásban kérte a zálogjogosulti bekapcsolódását a követelés kielégítése érdekében. Érvelése szerint a menthető okra (rég Ptk. 326. § (2) bekezdés) visszavezethető esetleges nyugvás szintén nem befolyásolja az elévülés időpontját, mert az alperes jogelődje nem volt elzárva attól, hogy záradékolás útján kérje a végrehajtás megindítását. Arra hivatkozott, hogy a közvetlen kikényszeríthetőség megnyílt a közjegyzői okiratba foglalt joghatályos felmondással, ezért a végrehajtás megindítása iránti kérelem lett volna a bekapcsolódási eljárás helyett az a célravezető végrehajtási cselekmény, amely az elévülés megszakítására alkalmas lett volna.

[7] Az alperes írásbeli ellenkérelme a kereset elutasítására és a perrel felmerült költségei megtérítésére irányult. Vitatta a követelés elévülését. Az elsődleges védekezése körében kifejtett álláspontja szerint a felmondó nyilatkozat nem minősül végrehajtható határozatnak. Indokai szerint a régi Ptk. 327. § (3) bekezdését a perbeli esetre nem lehet alkalmazni a felmondás vonatkozásában, mert az elévülés a felmondó nyilatkozat megtételekor még nem kezdődött el, erre figyelemmel nem történhetett elévülés megszakítására alkalmas eljárás sem. Érvelése szerint a felmondó nyilatkozat azért sem minősülhet önmagában végrehajtható határozatnak, mert a felmondás kézbesítése későbbi időpontra esik, mint a nyilatkozat megtétele. Kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott BH 2014. 151. számú eseti döntés a végrehajtás alapjául szolgáló okirat jellegének és tartalmának eltérőségére figyelemmel a perbeli esetre nem alkalmazható. Indokai szerint a követelés elévülése 2014. július 7. napján kezdődött a követelés esedékessé válásával, ezért az elévülést a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján nem csak a 2015. augusztus 15. napján kelt és augusztus 28. napján átvett, valamint a 2017. január 23. napján kelt és február 10. napján átvett írásbeli felszólítások szakították meg, hanem a régi Ptk. 329. § (2) bekezdésére figyelemmel az engedményezésről szóló értesítés is. Állította, hogy az elévülés a 2017. február 10. napján kézbesített felszólítással újra kezdődött, ennél fogva a végrehajtási záradék kibocsátása iránt 2021. április 26. napján előterjesztett kérelméig nem telt el az öt éves elévülési idő.

[8] Az érdemi védekezésben kifejtett másodlagos álláspontja szerint – abban az esetben, ha a felmondó nyilatkozat végrehajtható határozatnak minősül és a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése lenne irányadó – a követelése ugyancsak nem évült el, mert a 2018. október 1. napján kelt végrehajtói felhívás alapján 2018. október 25. napján kérte a zálogjogosulti bekapcsolódását a 2 /2017. ügyszámon folyamatban lévő végrehajtási eljárásba. Érvelése szerint a követelés elévülése nyugodott a bekapcsolódás engedélyezését hatályon kívül helyező végzés

meghozataláig, azaz 2021. április 19. napjáig. Állította, hogy a végzés meghozataláig alappal bízhatott abban, hogy a követelése a bekapcsolódással érintett eljárásban megtérül.

A kereset az alábbiak szerint megalapozott.

- [9] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (2) bekezdés a) pontja értelmében az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.
- [10] A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 57. § (1) bekezdése alapján a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el, ezért a felperes keresete megfelelt a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeknek. A Vht. 57. § (4) bekezdése előírja, hogy a végrehajtási jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja.
- [11] Nem volt vitás a felek között, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló jogviszony már 2014. március 15. napja előtt fennállt, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 50. § (1) bekezdése szerint a végrehajtás alá vont követelés alapjául szolgáló szerződéses kötelemlre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) szabályait kell alkalmazni.
- [12] A régi Ptk. 324. § (1) bekezdése alapján a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik. A régi Ptk. 327. § (3) bekezdése szerint, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [13] A perbeli esetben a bíróság elsődlegesen abban a jogkérdésben foglalt állást, hogy az alperesi jogelőd felmondó nyilatkozatát tartalmazó közjegyzői okirat végrehajtható okiratnak minősül-e. A perben nem volt vitás, hogy az eljáró közjegyző a hitelező és a zálogjogosult képviselőinek felmondó nyilatkozatát közokiratba foglalta. A felmondás következtében a 2008. szeptember 5-én létrejött kölcsönszerződés megszűnt, a hitelező pénzügyintézet kielégítési joga megnyílt az egy összegben lejárttá tett tartozást illetően. A közokiratba foglalt felmondás a kézbesítéséről kiállított közjegyzői ténytanúsítvány szerint 2014. június 27. napján hatályosult.
A régi Ptk. 326. § (1) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik, erre figyelemmel az öt éves elévülési idő a felmondásban közölt 8 (naptári) napos teljesítési határidőt (július 5.) követő napon, azaz július 6-án vette kezdetét.
- [14] A határozatok végrehajthatósága nem az okiratok jellegétől (pl. tartozáselismerést és kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozat, részletfizetési megállapodás) függ, hanem attól, hogy a közjegyzői okirat tartalmaz-e teljesítési határidőt a követelt tartozás kiegyenlítésére. A bíróság a perbeli jogvita elbírálása szempontjából az alperes érvelésétől eltérően annak tulajdonított ügydöntő jelentőséget, hogy a közjegyzői okiratba foglalt felmondás tartalmazta az egy összegben lejárttá tett tartozás megfizetésére nyitva álló teljesítési határidőt. A felmondás a Vht. 10.§ b) pontjának és a Vht. 23/C. § (1) bekezdés d) pontjának együttes értelmezése alapján végrehajtható, azaz végrehajtási záradékolással ellátható okiratnak

minősül. Mindez azt jelenti, hogy a követelés a felmondást tartalmazó nyilatkozatban meghatározott teljesítési határidő leteltét követő napon nem csak esedékessé, hanem egyúttal végrehajthatóvá is vált, a követelés elévülésének és ezzel együtt az alperes végrehajtási jogának az elévülési idejét is 2014. július 6. napjától kell számítani. Mivel a záradékolás lehetősége a közokiratba foglalt felmondásban meghatározott teljesítési határidő leteltével nyílt meg, ezért a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésének irányadó rendelkezése alapján a végrehajtási jog elévülési idejének lejártáig, 2019. július 6. napjáig kellett volna a záradékolási iránti kérelmet előterjeszteni. Az elévülést a hivatkozott jogszabály értelmében csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg, a peradatok azonban nem igazoltak olyan konkrét intézkedést az esedékessé vált követelés behajtása érdekében, amely alkalmas lett volna a végrehajtási jog öt éves elévülési idejének megszakítására. Végrehajtási cselekménynek minősül mindaz a végrehajtó és végrehajtást kérő részéről megtett intézkedés, bejelentés, illetve kérelem, amely a követelés behajtásával kapcsolatos. A végrehajtási jog elévülése szempontjából nincs jogi jelentősége annak, hogy az egyes végrehajtási cselekményekről az adós értesült-e.

- [15] A Kúria több eseti döntésében (BH 2014. 151., Pfv.I.20.639/2015/7., Pfv. I. 21.768/2016/9., Pfv. I. 21.122/2018/6.) konzekvensen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések esetében a végrehajtási jog akkor kezdődik, amikor a követelés végrehajtási úton való érvényre juttatásának valamennyi feltétele bekövetkezett, vagyis a követelés teljesítési határidejének leteltét követő napon. Ettől az időponttól kezdve az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető, ezért elévülésének megszakítására a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése az irányadó. A hivatkozott rendelkezés értelmében, ha mód van a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. A régi Ptk. 327. § (3) bekezdésének értelmében a felmondást követő hitelezői felszólításoknak nincs jogi jelentősége a követelés, illetve a végrehajtási jog elévülésének megszakítása szempontjából akkor sem, ha az írásbeli felszólításokat az adósok átvették. Az írásbeli felszólítások a felmondást megelőzően, tehát a jogérvényesítés lehetőségének megnyílta előtt szakíthatták volna meg az elévülést a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján, de a végrehajtási jog elévülésének megszakítására nem voltak alkalmasak. Mivel záradékolható okirat esetén a végrehajtható határozat, és az ezzel egy tekintet alá eső végrehajtható okirat alatt magát a záradékolható okiratot, nem pedig a záradékot kell érteni, ezért a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése attól kezdve irányadó, amint a záradék kiállítása lehetővé válik. A perbeli esetben a záradékolás lehetősége a közjegyzői okiratba foglalt teljesítési határidő leteltét követő napon nyílt meg. A hitelező pénzügyi intézet (alperesi jogelőd) számára a Vht. 23/C. § (1) bekezdés d) pontja alapján közvetlenül, más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül kikényszeríthetővé vált a követelés a közjegyzői okirat záradékolása útján. Mindebből az következik, hogy a közokiratba foglalt felmondás hatályosulásával a végrehajtás alá vonható követelés a teljesítési határidő leteltét követő napon vált esedékessé, a követelés végrehajtási úton való érvényre juttatásának valamennyi feltétele bekövetkezett, ennél fogva a végrehajtási jog elévülése is ugyanezen a napon, 2014. július 6-án megkezdődött, erre figyelemmel az elévülési idő 2019. július 6-án letelt. Az alperes első végrehajtási cselekménye a záradékolás iránti kérelem benyújtása volt 2021. április 26. napján, azonban ekkorra a végrehajtási joga már elévült.

- [16] A perben nem volt vitás, hogy az alperes jogelődje a 2014. évi XL. törvény (DH2 tv.) alapján teljesített elszámolását 2015. május 5. napján közölte a felperessel. A DH2 tv. 9. §-a szerint a

kölcsönszerződésből eredő követelés nyugvása az elszámolásnak a fogyasztóval való közlésének időpontjáig, de legkésőbb 2015. december 31-ig tartott. A bíróság az elévülés nyugvását illetően a régi Ptk. 326. § (2) bekezdéséből indult ki. A felperes esetében az elszámolás átvételét igazoló kézbesítési bizonyítvány alapján 2015. május 5. napjáig állt fenn az elévülés nyugvása, a követelés végrehajtás útján történő érvényesíthetőségének a közlés időpontjától elhárult az akadálya. A közlés időpontjától az elévülés végéig, azaz 2019. július 6. napjáig több mint egy év volt még hátra, így az elévülés nyugvása az elévülés idejét nem befolyásolta. Az alperes egyébként sem hivatkozhatott volna megalapozottan arra, hogy a perbeli, végrehajtható követelését menthető okból nem tudta érvényesíteni az elévülési idő alatt, mert a zálogjogosulti bekapcsolódását engedélyező és az engedélyezést hatályon kívül helyező végzés meghozatala között eltelt időtartam kizárólag a bekapcsolódással érintett eljárásban eredményezheti az önhiba hiányának megalapozottsága esetén a követelés elévülésének a nyugvását. A Vht. 114/A. §-ának rendelkezéseiből is az következik, hogy a zálogjogosulti bekapcsolódás hatálya a kielégítési jog megnyíltával a bekapcsolódással érintett végrehajtásra terjed ki függetlenül attól, hogy mindkét követelés megtérülésének biztosítására ugyanaz a zálogtárgy nyújt fedezetet.

- [17] A perbeli esetben megnyílt a lehetőség a teljesítési határidő leteltét követő napon a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, ezért az alperes részéről az lett volna a célravezető végrehajtási cselekmény, ha az elévülési időn belül kéri a záradékolást. A végrehajtás megindítása nem zárta el attól, hogy a másik, folyamatban lévő végrehajtási eljárásba a végrehajtó felhívására (Vht. 114. § (2) bekezdés) zálogjogosultként bekapcsolódjon.
- [18] A zálogjogosult kielégítési jogának megnyílása a kifejtettek alapján a perbeli végrehajtási jog elévülésének megszakítására sem alkalmas, mert az alperes zálogjogosultként a zálogtárgyból történő kielégítés érdekében kapcsolódott be a másik végrehajtásba. A Vht. 57. § (4) bekezdésének értelmében a jogosult mindazon intézkedése, bejelentése, kérelme, amely a végrehajtás alá vonható követelés állami kényszer útján történő behajtásával kapcsolatos, végrehajtási cselekménynek minősül. A zálogjogosult bekapcsolódás iránti kérelmét azonban kizárólag a bekapcsolódással érintett végrehajtásban lehetett értékelni végrehajtási cselekményként. Az alperes jogelődje részéről az lett volna a célravezető végrehajtási cselekmény, ha kölcsönadóként a közokirat záradékolásával kezdeményezi a perbeli végrehajtást az elévülési időn belül.
- [19] A bíróság végezetül rámutat, hogy a követelés engedményezésével a szerződő felek között a követelés átruházására irányuló polgári jogi szerződés jön létre (rég Ptk. 328. § (1) bekezdés). A perbeli esetben az engedményezésről szóló értesítés a régi Ptk. 329. § (2) bekezdésében előírtaktól eltérően az elévülést nem szakította meg, mert a záradékolható közokiratba foglalt teljesítési határidő leteltét követő napon vált esedékessé a követelés, ezen a napon kezdődött meg a végrehajtási jog elévülése, ezért az elévülés megszakítására csak a célravezető jogérvényesítésre irányuló konkrét intézkedéseket lehet végrehajtási cselekményeknek tekinteni. Az engedményezésről szóló értesítéssel a felperes mindössze a vele szemben érvényesített követelés jogosultjának személyében bekövetkezett változásról szerzett tudomást, ennél fogva az értesítés nem minősül a végrehajtás megindítását előmozdító intézkedésnek. Mivel az értesítés nem tekinthető végrehajtási cselekménynek, ezért az elévülés megszakítására nem alkalmas.

Pesti Központi Kerületi Bíróság
24. P. 51.759/2021/12.

- [20] A keresetben állított tény alátámasztására szolgáló végrehajtható okirat, mint közokirat a Pp. 323. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt rendelkezések alapján hitelt érdemlően bizonyítja, hogy a felmondásban közölt teljesítési határidő leteltét követő napon (2014. július 6.) megkezdődött az esedékessé vált követelés elévülésével együtt a végrehajtási jog elévülése is, így az alperes az első végrehajtási cselekményével, a záradékolás iránti kérelem előterjesztésével (2021. április 26.) elkésett, a végrehajtási jog érvényesítésének elévülési ideje 2019. július 6. napján letelt. A végrehajtási jog elévülésére figyelemmel pedig a végrehajtást nem lehetett volna elrendelni, és a követelés behajtására irányuló végrehajtói intézkedéseket sem lehetett volna foganatosítani.
- [21] A kifejtett indokok alapján a bíróság a felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtást megszüntette.
- [22] A végrehajtó a bíróság felhívása ellenére a megjelölt határidőben nem nyilatkozott az általa lefolytatott eljárási cselekményről, az eljárással kapcsolatban felmerült költségeiről, díjáról, valamint a felmerülésüket megalapozó körülményekről, ezért a bíróság mellőzte a döntést a végrehajtási költségek összegének és megtérítésének tárgyában.
- [23] Az alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján viseli a pernyertes felperes jogi képviselőjének költségjegyzéken is felszámított munkadíját (végrehajtási költség 5%-a) a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján.
- [24] A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt kereseti illeték viseléséről szóló rendelkezés a Pp. 95. § (1) bekezdés a) pontján alapul.
- [25] A fellebbezés joga a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Budapest, 2021. szeptember 9.

dr. Janóné dr. Iványi Nóra sk
bíró